

Vilket parti ändrar stelbent sjukförsäkring?

Sjukdom eller skada uppträder inte på det sätt som Alliansregeringen trodde. Och som försäkringskassans system därför vill. DEBATT: Monica Armini

Fasta procentsatser på 25, 50, 75 eller 100 procent styckar upp sjukersättning och sjukpenning i "kvartar". Den som exempelvis har en arbetsförmåga på 62 procent måste "fega ner" till 50 procent för att systemet inte kan hantera annat än kvartar i sjukförsäkringen. Detsamma gäller för den som har sjukersättning (sjukpension).

Det innebär dels att individer med nedsatt arbetsförmåga inte kommer till sin rätt på arbetsmarknaden, dels en lägre ersättning än nödvändigt för den enskilde. Det sätter upp onödiga hinder som försvårar för människor att komma tillbaka i hela sin kapacitet.

Genom att skraddarsy en anställning och kombinera den med en justerad sjukpenning eller sjukersättning, skulle man kunna få ut mycket mer av människors arbetsförmåga. Det skulle innebära en bättre privatekonomi för individen och minskad belastning på sjukförsäkringssystemet.

Det är mer troligt att man inte hamnar på just 25, 50, 75 eller 100 procent nedsatt arbetsförmåga, än att man faktiskt gör det. Valet för den som kan jobba 62 procent står då mellan att gå ner i arbetstid och ta ut 50 procent i sjukpenning, eller trotsa sina skador eller sin sjukdom för att under en kort tid mäka med att jobba 75 procent.

Att jobba över sin förmåga gynnar ingen. Det blir ett hot mot den enskildes hälsa, arbetskamrater får ta över arbetsuppgifter när orken tryter eller smärtan tar över, och arbetsgivaren får betala ut lön för jobb som blivit ogjort

eller bristfälligt gjort på grund av ohälsa.

Efter 2,5 år, sammanlagt 914 dagar, åker man dessutom ut ur sjukförsäkringen. Oavsett om man är sjuk eller under tillfrisknande. Oavsett om sjukskrivningen är på 25 eller 100 procent. Obönhörligen placeras man hos Arbetsförmedlingen. Brevet om att sjukpenningen är på väg att ta slut börjar trilla in även för den som arbetar 75 procent. Är det verkligen rimligt att personer som har sin huvudsakliga försörjning på annat håll ska tvingas in i en arbetsmarknadsåtgärd? Där följden kan bli att man tvingas lämna det jobb man har och klarar av – för en betydligt mer pressande och osäker tillvaro med konsekvenser för privatekonomin.

Vilket riksdagsparti kan ge oss hopp om en omedelbar översyn av en stelbent och inhuman sjukförsäkring?

monica.armini[at]socialaktion.nu

Monica Armini är samhällsdebattör
grundare av Solrosuppropet och aktiv inom SocialAktion

Läs fortsättningen: [I övergången mellan sjuk och frisk](#)